Proti správnosti názoru tohoto nelze ani uváděti, že zákon podle svého nadpisu mění toliko některé předpisy o odpoč. a zaopatř. požitcích stát. zaměstnanců a že proto nemohl v § 11 pod pojmem »celkových požitků« vyrozuměti jiné platy než platy odpoč. a zaopatř., kdyžtě jest pro výklad zákona podle všeobecných pravidel vykládacích (§ 6 o. z. o.) rozhodným v prvé řadě jeho znění a tedy jeho obsah, tento však se nezaměstnává jen úpravou odpoč. a zaopatř. požitků, nýbrž i předpisy jinými, tak na př. mění a doplňuje v § 8 bod 1 ustanovení čl. IV. posl. odst. zákona č. 2/1920 o pens. příspěvcích a v § 10 činí opatření o úhradě výloh spojených s prováděním zákona toho. A konečně i skutečnost, že jsou v § 11 taxativně vypočteny případy, kdy jest možným zkrácení dosavadních celkových požitků, že však v případech těch není obsaženo dodatečné srážení pens. příspěvků, potvrzuje podle názoru soudu správnost dříve vzpomenutého výkladu o účinnosti ustanovení § 8 bod 1 cit. zákona.

Jak dovozeno, vycházel žal. úřad z nesprávného právního názoru a musila proto nař. rozhodnutí zrušena býti podle § 7 zák. o ss.

č. 5606.

Samospráva obecní. — Samospráva okresní. — Řízení před nss-em: I. Okr. správní komise okresu, jehož hranice se mění změnou hranic obce, je legitimována ke stížnosti na nss do povolení této změny. — II. O povinnosti vlády vyhlásiti předem zamýšlenou změnu hranic obcí.

(Nález ze dne 26. dubna 1926 č. 8926).

Věc: Okresní správní komise ve Ž. a obec Ch. (adv. Dr. Bert. Kohn z Bochova) proti vládě republiky československé (min. taj. Dr. Jan Trojan, za zúč. okr. spr. kom. v M. předseda Blažej Blitz) o změnu obecních a okresních hranic.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: K návrhu měst. obce M. ze 16. července 1919 a 14. prosince 1919, aby řada pozemků, tvořících t. zv. Ch-skou horu, byla vyloučena z kat. obce Ch. a sloučena s kat. obcí M,. vyhlásilo min. vnitra vyhláškou z 25. února 1922 úmysl vlády čsl. republiky změniti hranice obcí M. a Ch., a tím i soudního, politického a zastupitelského okresu k-ckho a ž-ckého, a župy VIII. a VII. a to v rozsahu cit. návrhu. Připomínky k této zamýšlené změně podala obec Ch. i osk ve Ž., jež již před tím také byly slyšeny a k věci se vyjádřily. Po bezvýsledném jednání o smírné vyřízení věci vyhlásilo pak min. vnitra vyhláškou ze 7. prosince 1923 zamýšlené vyloučení pouze části Ch-ské hory s tím, že nové hranice mezi zmíněnými obcemi tvořiti mají: — — — Osk ve Ž. i obec Ch. s touto hranicí projevily souhlas. Podle výnosu min. vnitra z 3. ledna 1925 povolila pak vláda ve své schůzi ze dne 23. prosince 1924 podle ustanovení § 1 zák. z 18. března 1921 č. 117 Sb. ve znění zákonů z 21. prosince 1922 č. 406 Sb. a 21. prosince 1923 č. 257 Sb., změnu hranic mezi obcí M. a Ch. a stanovila nové hranice takto: — — — —

Předsednictvo min. rady v zastoupení vlády republiky čsl. popřelo v odv. spisu svém legitimaci osk ve Ž. ke stížnosti z důvodu, že osk uplatňuje námitky za obec Ch. a tvrdí porušení jejích práv, porušení vlastních práv však že nevytýká.

Nss neshledal námitku tu důvodnou. Jest pravda, že osk ve Ž. není legitimována, aby uplatňovala před nss-em námitky za obec Ch. Nutno však uvážiti, že podle obsahu nař. rozhodnutí změna hranic obcí Ch. a M. má v zápětí i změnu hranic zastupitelského okresu ž-ckého. Tím bylo zasaženo do práv tohoto okresu a proto má osk ve Ž. legitimaci k tomu, aby se proti tomuto zásahu do práv okresu stížností k nss-u bránila. Ježto pak stížnost podaná osk-í ve Ž. společně s obcí Ch. po této stránce námitky vznáší, je výtka, že oks-i se nedostává legitimace ke stížnosti, bezdůvodnou.

Ve věci samé shledal nss stížnost důvodnou.

Podle čl. I. zákona z 21. prosince 1922 č. 406 Sb. jest vláda povinna zamýšlené sloučení, rozloučení nebo změnu hranic uveřejniti po dobu 8 dnů vyhláškou ve zúčastněných osadách a obcích, a poskytnouti před každým svým opatřením i zúčastněným osadám, obcím a okresům příležitost, aby se k věci mohly vyjádřiti.

Vláda vyhlásila sice zamýšlené změny hranic obcí Ch. a M. vyhláškami z 25. února 1922 a 7. prosince 1923; avšak změna hranic provedená nař. rozhodnutím nesouhlasí ani s obsahem vyhlášky první, ani s obsahem vyhlášky druhé, nýbrž jest variantou třetí, tvořící hranici novou, položenou mezi hranicemi, označenými oběma uvedenými vyhláškami. Po názoru nss-u jde v každém z případů shora uvedených o projekt zcela samostatný, jenž má-li býti pravoplatně uskutečněn, musí býti předem vládou podle zákona vyhlášen. Změna hranic, jak byla stanovena nař. rozhodnutím, vyhlášena nebyla. Nestalo se to proto, že, jak svědčí odv. spis předsednictva min. rady i přednesení jeho zástupce při úst. veř. líčení — vláda měla za to, že může na podkladě vyhlášky prvé z 25. února 1922 provésti změnu hranic i v mezích užších, než byly vyhlášeny.

Právní názor ten jest v odporu se zákonem, a bylo proto nař. rozhodnutí, jímž změněny byly hranice obcí bez předchozí vyhlášky, hranice ty označující, zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo třeba zabývati se otázkou, jaký vliv měla druhá vyhláška ze 7. prosince 1923 na právní osud projektu, vyhlášeného dne 25. února 1922.

Č. 5607.

Školství. — Státní zaměstnanci (Slovensko): O nárocích vůči čsl. státu na zaopatřovací požitky vdovy po býv. profesoru evang. gymnasia placeném ze státních prostředků, který byl po převratu ze služeb ministrem pro Slov. propuštěn a později ustanoven profesorem smluvním na čsl. stát. školách.

(Nález ze dne 27. dubna 1926 č. 4950).

Věc: Ida W. v R. (adv. Dr. Emil Pollak z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty a proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě (odb. rada Dr. J. Menšík) o vdovskou pensi.